

Державна податкова адміністрація України

НАУКОВИЙ ВІСНИК

Національного університету
державної податкової служби України
(економіка, право)

№ 1(48) 2010

№ 1(48) 2010

НАУКОВИЙ ВІСНИК НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

Заступник головного
редактора

Заступник головного
редактора

Відповідальний секретар

Мельник П.В.,

доктор економічних наук, професор

Тарангуд А.А.,

доктор економічних наук, професор

Цимбад П.В.,

кандидат юридичних наук, професор

Василькова Т.В.,

кандидат економічних наук, доцент

Андрущенко В.А.,

доктор економічних наук, професор

Бахін В.П.,

доктор юридичних наук, професор

Білоус В.Т.,

доктор юридичних наук, професор

Варналії З.С.,

доктор економічних наук, професор

Воронова А.К.,

доктор юридичних наук, професор

Галлянтч М.К.,

доктор юридичних наук, доцент

Гончаренко В.В.,

доктор економічних наук, професор

Горленко І.О.,

доктор географічних наук, професор

Дедекаєв В.А.,

доктор економічних наук, професор

Долгий О.А.,

доктор наук з державного управління,
професор

Костіна Н.І.,

доктор економічних наук, професор

Лисенко В.В.,

доктор юридичних наук, професор

Нечай А.А.,

доктор юридичних наук

Ніколаєв В.П.,

доктор економічних наук, професор

Онишко С.В.,

доктор економічних наук, професор

Попович В.М.,

доктор юридичних наук, професор

Ріппа С.П.,

доктор економічних наук, професор

Тимченко А.Д.,

доктор юридичних наук, професор

Чугаєв А.О.,

доктор економічних наук, професор

Шижка Р.Б.,

доктор юридичних наук, професор

Рекомендовано до друку Вченою радою Національного університету ДПС України,
протокол № 4 від 28 січня 2010 року.

Фахове видання економічного та юридичного спрямування
(постанова президії ВАКУ України від 10 лютого 2010 р. № 1-05/1)

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію авторів. За точність викладеного матеріалу відповідальність покладається на авторів. Рукописи рецензуються редакційною колегією. Зміни тексту та скорочення, що впливають на зміст матеріалів, а також їх перейменування вносяться редакцією за погодженням авторів. При передруку матеріалів посилання на "Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право)" обов'язкове.	Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 13430-2314 ПР від 10.12.2007 р.
--	---

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ ТА ВИДАВЦЯ: вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., Україна, 08201.

Тел. (04497) 60-9-94,

e-mail: visnik@asta.edu.ua. Веб-сайт: www.asta.edu.ua.

© Національний університет державної податкової служби України, 2010

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ДЕРЖАВНОЇ
ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)**

Засновник та видавець
Національний університет
державної податкової служби
України

Щоквартальний
науковий журнал

Заснований у
травні 1997 р. **№ 1 (48) 2010**

УДК 33/34 + 657

ЗМІСТ

Економіка

Вовчак О.Д. Вплив глобалізаційних процесів на форми та методи реструктуризації банків в Україні.....	3
Іванов Ю.Б. Світові тенденції антикризового податкового регулювання.....	10
Корнєєв В.В. Регулювання ринків капіталу: проблема таргетування кредиту.....	16
Лекарь С.І. Проблеми адміністрування податку на нерухомість фізичних осіб.....	22
Бурбело О.А., Андросов С.М. Petra scandalі либерализации банковской деятельности в условиях глобализации.....	28
Дига М.І., Осадчий Є.С. Інтернаціоналізація банківської системи України.....	35
Рубан Н.І., Чуницька І.І. Джерела ефективності бюджетно-податкових важелів в умовах кризи фінансових відносин.....	42
Костіна Н.І., Малярчук К.С. Прогнозування діяльності банківського відділення на основі методу імовірно-автоматного моделювання.....	49
Ніколаєв В.П. Енергоефективність будівництва в умовах України: проблеми та шляхи вирішення.....	57
Романовський О.О. Удосконалення фінансування вищої освіти та підприємництва діяльності вищих навчальних закладів.....	64
Карпенко О.В. Облік, орієнтований на потреби забезпечення функціонування підприємства.....	73
Коваленко Ю.М., Пшеничний В.О. Сучасні тенденції процесу сек'юритизації іпотечних активів.....	80
Мацелюх Н.П. Дослідження кон'юнктури фінансового ринку як необхідна передумова його регулювання.....	87
Мельник О.В., Данілова Л.І., Венгуренко Т.Г., Степаненко А.А. Особливості формування власного капіталу підприємства.....	94
Овчаренко Т.С. Інвестиційна політика України в умовах сучасної фінансової кризи.....	99
Олешко А.А. Міждержавне антикризове регулювання у форматі Співдружності Незалежних Держав.....	105
Позднякова Л.О. Страховий ринок України в умовах фінансово-економічної кризи.....	110
Рак Р.В. Світовий досвід функціонування ринку державних цінних паперів.....	116
Рудая М.І. Фіскальна ефективність податку з доходів фізичних осіб при формуванні бюджетів місцевого самоврядування.....	123

Ірпінь – 2010

Сухонос С.Л. Механізм державного регулювання ринку страхових послуг України.....	131
Тараненко І.В. Вплив реального обмінного курсу на платіжний баланс та експортну конкурентоспроможність України.....	137
Тудуш Л.Д. Формування механізму оподаткування доходів від ведення особистого селянського господарства.....	144
Нейкова І.С. Державно-приватне партнерство як складова інвестиційного механізму інноваційного розвитку.....	152
Унінець О.М. Стратегії інтеграції України у світовий фінансовий ринок.....	161
Щербаченко Л.В. Особливості надання платних медичних послуг в сучасних умовах.....	168

Право

Пасічник Ю.В. Національна фінансова система: правові аспекти.....	174
Бірюков Г.М., Бірюкова І.Г. Фінансовий моніторинг у протидії легалізації (відмиванню) коштів в Україні.....	182
Костенко Ю.О. Характеристика правовідносин при здійсненні податкового контролю.....	188
Кудін С.В. Основні напрями дослідження кримінального права у працях Я. Падоха.....	195
Сирота А.І. Удосконалення нагляду за діяльністю фінансово-кредитних установ в умовах економічної кризи.....	203
Кміть В.М. Правові колізії у податковому законодавстві України та шляхи їх усунення.....	209
Солдатенко О.В. Нормативне регулювання обов'язкового соціального медичного страхування: перспективи для України.....	216
Трофімова Л.В. Принцип добросовісного виконання зобов'язань у міжнародному праві.....	222
Чеховська І.Ю. Теоретико-методологічні аспекти дослідження проблем сучасної сімейної політики України.....	229
Сальман І.Ю. Методологічні засади національної доктрини правового регулювання у сфері господарювання.....	238
Смоков С.М. Використання доказів, отриманих із джерел в іноземній державі.....	241
Задорожний О.С. Отримання доказової інформації під час допиту свідків у справах про ухилення від сплати податків.....	247
Починок К.Б. Нормативно-правове забезпечення діяльності Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики	255
Онишко О.В. Формування та структура правового інституту регулювання податкового боргу.....	263
Богун К.В. Організаційно-правове забезпечення фінансової інфраструктури малого підприємництва в Україні.....	269
Потомська Н.А. Поняття і види слідчого (судового) дослідження документів і їх нормативно-правова регламентація.....	276

УДК 343

Н. А. Потомська,
Національний університет
ДПС України

ПОНЯТТЯ І ВИДИ СЛІДЧОГО (СУДОВОГО) ДОСЛІДЖЕННЯ ДОКУМЕНТІВ І ЇХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ

У статті розглянуто питання щодо поняття слідчого (судового) дослідження документів і їх нормативно-правова регламентація у справах про ухилення від сплати податків.

The article deals with the problem of investigation (judicial) investigation of the documents and their law-normative regulation in the cases of avoiding paying taxes.

Ключові слова: слідче дослідження документів, документи, виїмка, слідчий огляд документів.

Враховуючи обставини скоєння злочинів у сфері оподаткування, необхідно зазначити, що такі слідчі дії, як огляд місця події, трупа, освідування, відтворення обстановки та обставин події, впізнання та ексгумація трупа, не застосовуються, бо в них немає потреби. Такі ж слідчі дії, як допит, обшук, виїмка, огляд документів, призначення судово-бухгалтерської експертизи досить широко застосовуються в практиці податкової міліції. Досить важливим джерелом отримання доказів, яке не передбачено кримінально-процесуальним законодавством, є призначення документальної перевірки. Тому у даній статті ми детально зупинимося на цих засобах отримання доказів.

Розробкою питання про поняття і види слідчого (судового) дослідження документів і їх нормативно-правовою регламентацією займалися такі видатні науковці, як М. В. Салтєвський, А. Б. Соловйов, Б. В. Коробейников, Т. В. Овер'янова, Р. С. Белкін, Ю. Г. Корухов, Е. Р. Россінська та ін.

Метою цієї статті є аналіз наукових досліджень, публікацій, в яких порушуються питання щодо поняття і видів слідчого (судового) дослідження документів. На основі такого аналізу визначаються проблемні аспекти, що потребують більш детального вивчення та уточнення.

Методика слідчого дослідження документів включає три етапи: 1) вивчення змісту документа; 2) дослідження зовнішніх ознак із застосуванням технічних засобів; 3) процесуальне оформлення результатів огляду. При поводженні з документами треба дотримуватися загальних правил: 1) перед тим, як взяти документ у руки, потрібно зафіксувати його на місці виявлення; 2) пам'ятати, що документ – це джерело запахового сліду; 3) не забувати, що на ньому можуть бути сліди рук; 4) документ треба брати тільки пінцетом; 5) не перегинати по-новому; 6) не підшивати, не скріплювати скріпками; 7) у справу поміщати в окремих конвертах; 8) охороняти від дії прямих променів (сонце, ультрафіолет, високочастотні поля тощо) [1, с. 211].

Так, вивчення змісту документа починають з уважного вивчення його тексту, аналізу змісту і встановлення належності документа до ситуації його виявлення. Потім фіксують його вигляд, форму, наявність посвідчувальних знаків, правильність заповнення реквізитів, відзначають загальний стан. Дослідження загального стану документа проводиться із застосуванням джерел скісного і точкового світла, луп, мікроскопа, вимірювальних засобів, фототехніки і світлофільтрів для кольороподілу.

При розслідуванні злочинів, пов'язаних з ухиленням від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів, джерелом доказів є, у першу чергу, документи, в яких відобразилися дії службової особи. Саме робота з такими документами вимагає від слідчого найбільших витрат зусиль і часу. Аналіз матеріалів кримінальних справ даної категорії показує, що найбільш достовірну інформацію про злочин у сфері оподаткування дають такі слідчі дії як виїмка та огляд документів (з участю спеціаліста), допити підозрюваних (обвинувачених) та свідків, а також підготовка та призначення експертиз.

Виїмка документів є однією з основних слідчих дій, направлених на виконання тактичного завдання розслідування – забезпечення збереження документів. Підстави, процесуальний порядок та особливості проведення виїмки визначені у ст.ст. 178–183, 186, 188–189 Кримінально – процесуального кодексу України. Підстави витребування документів до порушення кримінальної справи у суб'єктів господарської діяльності незалежно від форм власності, визначено у ч. 4 ст. 97 Кримінально-процесуального кодексу України. Підставою для вилучення документів особами Державної податкової адміністрації виступає Інструкція „Про порядок вилучення у підприємств, установ, організацій та у громадян особами державної податкової адміністрації документів, які свідчать про приховування (заниження) прибутку чи інших об'єктів оподаткування” [2]. Помилки, які іноді допускають слідчі при підготовці та проведенні виїмки нерідко призводять до втрати важливих для справи документів, як наслідок – до суттєвих ускладнень у розслідуванні податкових злочинів. Ефективність виїмки у справах даної категорії насамперед залежить від ретельної підготовки, в яку, з урахуванням специфіки злочинів, входять такі заходи.

1. Визначення переліку документів, які необхідно вилучити. З цією метою слідчий знайомиться зі спеціальною літературою, використовує свій особистий досвід або допомогу відповідного спеціаліста в непроцесуальній формі, отримуючи консультації та поради. У таких випадках доречним є складання списку документів, які підлягають виїмці.

За категорією податкових злочинів у процесі виїмки вилученню підлягають документи різного характеру, які дозволяють провести документальне дослідження діяльності суб'єкта підприємницької діяльності та сприяють якісному проведенню досудового слідства. Це реєстраційні документи; документи первинного обліку; бухгалтерські реєстри; ділове листування; документи, що відображають розрахунки податків; податкові декларації; документи, що свідчать про обіг грошових коштів на розрахунковому рахунку господарюючого суб'єкта; чорнові записи тощо.

2. Визначення державних органів, підприємств, установ чи організацій, в яких знаходяться потрібні слідству документи. Специфічним для даної категорії справ є вилучення документів у різних організацій, оскільки повному та об'єктивному дослідженню обставин здійснення ухиленя від сплати податків допомагає саме вилучення документів у різних суб'єктів господарської діяльності, які між собою вступали у фінансово-господарські операції. У більшості випадків тільки методом зустрічної перевірки можна встановити механізм ухилення

від сплати податків. Також при підготовці до проведення виїмки слідчий повинний визначити звітний період, за який будуть вилучатися документи. При розслідуванні може виникати необхідність у проведенні виїмки документів і в інших установах та в окремих осіб, якщо є підстави вважати, що в їх розпорядженні є документи, які мають значення для справи.

3. Визначення місця та часу проведення виїмки. Узагальнення кримінальних справ про порушення податкового законодавства показує, що іноді виїмка документів проводиться в кабінеті слідчого, у службовій особи, які заздалегідь повідомляються про те, які документи необхідно принести. Практика проведення „виїмки” документів у кабінеті слідчого не дозволяє використати фактор раптовості, який має велике значення не тільки при проведенні обшуку але і виїмки [3, с. 252]. На нашу думку, такі дії можуть призвести до втрати важливих доказів у справі, оскільки зацікавлені особи заздалегідь отримують інформацію про необхідні слідству документи та мають достатньо часу для їх знищення, фальсифікації або приховування.

Крім того, необхідно зазначити, що такі дії взагалі не є виїмкою. За своїм змістом це вимога слідчого до посадових осіб підприємства, установ, організацій щодо пред’явлення документів, які можуть встановити необхідні у справі фактичні дані (ч. 1 ст. 66 Кримінально-процесуального кодексу України). Оформляти такі дії відповідно до ч. 2 ст. 66 Кримінально-процесуального кодексу України потрібно протоколом представлення. Так повинно оформлятися і добровільне представлення документів службовими та іншими особами [4, с. 19].

4. Визначення кола осіб, участь або присутність яких необхідна при проведенні даної слідчої дії. Кримінально-процесуальним кодексом України встановлюється коло осіб, присутність яких при виїмці обов’язкова (ст.ст. 181, 182). До таких осіб у справах про порушення податкового законодавства відносяться двоє понять та представник підприємства, установи чи організації, у приміщенні яких проводиться виїмка. У деяких випадках слідчому доцільно залучити до виїмки спеціалістів (наприклад, у сфері бухгалтерського обліку). Якщо є підстави вважати можливість утворення перешкод у вилученні документів, виїмка може бути проведена примусово. Для цього доцільно залучити ще кілька працівників правоохоронного органу.

5. Збір відомостей про осіб, у яких буде проводитися виїмка. Здійснення цього підготовчого заходу необхідно для попереднього встановлення можливості відмови цих осіб видати необхідні документи, внаслідок чого виїмка може набути примусового характеру або „перейти” в обшук. Особливого значення це набуває при плануванні виїмки у житлі або іншому володінні особи.

Типовими недоліками, що мають місце при проведенні виїмок документів у справах про податкові злочини, є: а) напевне визначення кола документів, що підлягають вилученню; б) неповне визначення кола державних органів і установ, де перебувають указані документи; в) проведення „виїмки” документів у кабінеті слідчого у осіб, яким заздалегідь повідомлено про документи, які потрібно принести.

Виїмка на відміну від обшуку є менш складною у тактичному аспекті слідчої дією, яка, як правило, не супроводжується конфліктними ситуаціями і не порушує психологічний контакт з особою, у якої вона проводиться [5, с. 28]. Тому при належній попередній підготовці, як правило, не виникають складнощі при безпосередньому її проведенні.

При розслідуванні злочинів, скоєних у сфері оподаткування, огляд документів бухгалтерського та податкового обліку є найбільш поширеною слідчою дією, яка проводиться без винятку у всіх кримінальних справах. Без проведення цієї слідчої дії вилучені ревізорами

та співробітниками податкової міліції під час перевірки дотримання податкового законодавства, тобто до порушення кримінальної справи [6], документи бухгалтерського та податкового обліку не можуть мати статусу речових доказів у кримінальній справі.

Необхідно розрізняти два види огляду документів: 1) огляд як прийом, спосіб збирання документів; 2) огляд як метод попереднього дослідження [1, с. 211]. Огляд як прийом, спосіб збирання документів є необхідною процедурою, коли слідчий у процесі слідчих дій виявляє і вилучає документи. Тут документ є матеріальним джерелом (слід – документ, слід – предмет). Виявлені документи описують у протоколі, упаковують і вилучають. Огляд як метод попереднього дослідження – це самостійна слідча дія, об'єктами дослідження якої є документи, отримані під час інших слідчих дій, подані учасниками процеси або витребувані слідчим. Огляд проводиться в кабінеті слідчого в присутності понятих, як правило, за участю фахівця. Таке дослідження документів можна провести в стадії порушення кримінальної справи, наприклад, для виявлення невидимих слідів зміни в документі, виявлення прихованих текстів, ознак підроблення реквізитів документа тощо. Оглядом керує слідчий, який визначає мету і завдання дослідження, використовує спеціальні засоби і знання для більш глибокого вивчення джерела інформації.

На етапі проведення слідчого огляду документів необхідно виконати такі заходи: скомпонувати документи за відповідними тематиками; ознайомитись із літературою, яка дає уявлення про те, як правильно повинні оформлятися такі документи, а також із криміналістичною літературою, яка визначає способи підробки документів; отримати консультацію у відповідних спеціалістів (бухгалтерія, діловодство, товарознавство та ін.); отримати консультацію у криміналістів, які займаються дослідженням документів; підготувати необхідні технічні засоби, які використовують для знаходження підробок на документах.

Таким чином, є підстави стверджувати, що при розслідуванні податкових злочинів робота з документами вимагає чи не найбільших витрат часу і сил слідчого. Ця робота може здійснюватись як у процесуальній, так і у не процесуальній формах.

У літературі поки що не існує єдиної думки стосовно того, які документи потрібно оглядати в процесуальному порядку зі складанням протоколу огляду. На думку Б. В. Коробейнікова, слідчий огляд проводиться лише документів – речових доказів. Інші ж документи вивчаються, аналізуються, але такий огляд не є слідчою дією. Він проводиться без понятих, а його результати не фіксуються в протоколі [7, с. 58]. Існує думка, відповідно до якої огляд документів проводиться не тільки з метою виявлення та фіксації таких їх ознак, які надають документам значення речових доказів, але і для встановлення засвідчених ними або вкладених у них обставин і фактів, що мають значення для справи [8, с. 568].

На нашу думку, суперечливість у цьому питанні породжена різними аспектами його дослідження. Перший полягає в тому, що огляд є методом пізнання (дослідження), який може застосовуватись при підготовці і проведенні багатьох слідчих дій. Наприклад, відповідно до ч. 5 ст. 190 Кримінально-процесуального кодексу України огляд документів, вилучених під час виїмки чи обшуку, а також їх пред'явлення підозрюваному, обвинуваченому та іншим особам слідчий проводить на місці обшуку чи виїмки. Результати цих дій відображаються відповідно у протоколі виїмки чи обшуку. Так, фіксується факт виявлення і вилучення певного документа у певному місці.

Зовсім інший аспект дослідження використовують, коли огляд розглядається в статусі окремої слідчої дії. У цьому випадку мета огляду полягає у виявленні і фіксації у протоколі з

додержанням вимог ст. ст. 190-191 Кримінально-процесуального кодексу України таких ознак певного документа, які надають йому значення речового доказу у кримінальній справі.

На нашу думку, якщо документ не викликає сумнівів у своїй достовірності, проводити його огляд зі складанням протоколу не має потреби. Такий документ, будучи поміщеним у кримінальну справу, виступає достовірним письмовим джерелом доказів сам собою. Як такі, у кримінальній справі використовуються різні управлінські, бухгалтерські, банківські, казначейські документи.

У справах про злочини у сфері оподаткування особливу увагу необхідно приділяти вивченню документів з різними резолюціями, підписами, помітками підозрюваного, оскільки вони вказують на безпосереднє відношення певної службової особи до дій, відображених у документах.

Вирішивши питання про належність документів як доказів, слідчому потрібно визначити документи, які відповідають ознакам ст. 78 Кримінально-процесуального кодексу України, речовими доказами та залучити їх до кримінальної справи відповідною постановою. Документи, які не є речовими доказами, але мають значення для справи, не потребують окремої постанови про залучення, проте повинні зберігатись у справі. Ті документи, які в результаті огляду визнаються такими, які не мають відношення до обставин, що мають значення для справи, необхідно повернути.

Необхідно зазначити, що при розслідуванні злочинів у сфері оподаткування досить розповсюдженими є випадки, коли слідчий „про всяк випадок” залучає до справи всі вилучені, витребувані та отримані в процесі дослідчої перевірки та розслідування документи, хоча вони не містять інформації про обставини події. Така практика є негативною, оскільки, як справедливо відзначають науковці, „надмірне розширення кола доказів віддаляє момент постановлення вироку, веде до непродуктивних витрат державних коштів, захаращує справу зайвими матеріалами” [9, с. 132].

Слідчий огляд супроводжується протоколом огляду документів. Результати огляду можуть бути зафіксовані на фото-, кіноплівку, відеозаписом, планом, схемами тощо, які додаються до протоколу.

У зв'язку з викладеним виникає ряд проблемних питань, вирішення яких потребує знаходження додаткових відповідей на практичному рівні.

1. Вилучення окремих документів шляхом виїмки при дотриманні процесуальних норм потрібно здійснювати не тільки в організації, в якій ведеться розслідування, і у вищих організаціях, страхових компаніях, а також в установах і фірмах, з якими підозрюваними здійснювалася спільна господарська діяльність.

2. Вилучати потрібно оригінали документів, оскільки тільки вони мають силу доказів. У кожному конкретному випадку потрібно процесуально вирішувати, як залучити до справи як докази копії таких документів, виїмку яких здійснити не можна.

3. Оскільки в оперативному плані найбільшу цінність має неофіційна облікова документація та різні чорнові записи (в ділових щоденниках, блокнотах, записниках, які офіційно не зареєстровані), існує процесуальна проблема, чи можуть вони виступати як докази.

4. Суттєвою проблемою на сьогодні є тактика виявлення та вилучення інформації про фінансово-господарську діяльність тих підприємств і установ, в яких ведення та обробка бухгалтерських обліків і звітів здійснюється на персональних комп'ютерах, а повний обсяг такої інформації зберігається в серверах локальних мереж чи на окремих магнітних носіях.

Проблема полягає не тільки в достатньо високій технічній кваліфікації працівників податкової міліції, але і в необхідності залучити сторонніх спеціалістів для подолання систем захисту інформації, які створені програмістами організацій, що підлягають податковому розслідуванню.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Салтевський М. В. Криміналістика (у сучасному викладі) : підручник / Салтевський М. В. – К. : Кондор, 2005.
2. Про порядок вилучення у підприємств, установ, організацій та у громадян посадовими особами державної податкової адміністрації документів, які свідчать про приховування (заниження) прибутку чи інших об'єктів оподаткування : Інструкція Міністерства фінансів України від 19.05.1992 р. № 7.
3. Следственные действия. Криминалистические рекомендации. Типовые образцы документов / [под ред. проф. В. А. Образцова]. – М. : Юристь, 1999.
4. Соловьев А. Б. Следственные действия на первоначальном этапе расследования : методическое пособие / Соловьев А. Б. – М. : НИИПУЗП при Генеральной прокуратуре РФ, 1995.
5. Про затвердження Інструкції про порядок вилучення посадовими особами органів державної податкової служби України у підприємств, установ та організацій документів, що свідчать про приховування (заниження) об'єктів оподаткування, несплату податків та інших платежів : наказ ДПА України : від 01.07.98 № 316, зареєстрований у Міністерстві юстиції України.
6. Коробейников Б. В. Вопросы криминалистического исследования содержания документов / Б. В. Коробейников // Вопросы борьбы с преступностью. – Вып. 40. – М. : Юрид. лит., 1984.
7. Аверьянова Т. В. Криминалистика : учебник для вузов // Аверьянова Т. В., Белкин Р. С., Корухов Ю. Г., Россинская Е. Р. ; под ред. проф. Р. С. Белкина. – М. : Норма – Инфра М, 2001.
8. Кримінальний процес України : підручник / [за ред. проф. Ю. М. Грошевого та доц. В. М. Хотенця]. – Х. : Право, 2000.

Подано до редакції 17 вересня 2009 р.

До авторів збірника:

Шановні друзі!

Звертаємося до вас з проханням дотримуватися таких вимог до матеріалів, що надсилаються до редакції:

1. Зміст статей повинен відповідати профілю журналу. Обсяг статті, враховуючи список літератури, таблиць, фотографій і малюнків, не повинен перевищувати 10 сторінок машинописного тексту, що надрукований через 1,5 інтервали на аркушах стандартного формату А4, оглядової статті (з погодження редакції) 10 сторінок, короткого повідомлення – 1 сторінку.

2. Заголовок статті повинен бути коротким і розкривати тему.

3. Рукопис до редакції подається у одному примірнику. Сторінки обов'язково пронумеровані. Розміри полів: зліва – 30 мм, справа – 20 мм, зверху – 20 мм, знизу – 20 мм.

4. Автор зобов'язаний ретельно вичитати рукопис і підписати його на останній сторінці.

5. На першій сторінці рукопису зазначаються атрибути статті:

– назва рубрики, для якої призначений матеріал (якщо такої рубрики немає, то редакція визначає її за власним розсудом);

– індекс за Універсальною десятиковою класифікацією (УДК);

– прізвище, ім'я, по батькові авторів повністю, вчений ступінь, повна назва організації, де працює чи навчається автор;

– назва статті;

– анотація українською та англійською мовами (не більше 75 слів);

– ключові слова.

6. Рукописи приймаються і публікуються лише українською мовою.

7. Цитати, таблиці, статистичні дані, цифрові показники, що підвищують рівень аналітичних матеріалів, обов'язково подаються з посиланням на джерела у кінці на відповідній сторінці; нумерацію посилань на ту чи іншу роботу позначати в тексті у дужках за порядковим номером цієї роботи в списку літератури. Першоджерела подаються на мові оригіналу. Таблиці повинні бути пронумеровані й мати заголовок.

8. У кінці матеріалу потрібно вказати прізвище, ім'я та по батькові автора, його поштову адресу, номер телефону. До статті додається дискета з матеріалами.

Увага!

Відповідальність за точність викладеного матеріалу покладається на автора.

Матеріали, зіскановані та недбало оформлені, з грубим порушенням правил редакцією не розглядаються і не рецензуються.

Над випуском працювали:

Редактор-коректор

Мультян В.В.

Технічне редагування та

комп'ютерне верстання

Новицького С.В.

Підп. до друку 26.02.2010 р. Формат 70х108/16 Папір офсет. № 1.

Друк різнографічний. Ум.-друк. арк. 10,3. Обл.-вид. арк. 14,4

Тираж 500 прим. Зам. № 305

Видавець і виготовлювач

Національний університет державної податкової служби України

вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., 08201

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої діяльності
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1858 від 30.06.2004 р.*
